

**КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА
ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ**

Коментар	Автор	Дата
Предложение за изменение на разпоредбите на чл. 261б, ал. 2, т. 3 и 4 от ЗЕС - 3 част Предложение за изменение на разпоредбите на чл. 261б, ал. 2, т. 3 и 4 от ЗЕС - 3 част Тук е мястото да отбележа и противоречието на разпоредбата на чл. 216б, ал. 2, т. 3: „(2) За осъществяване на дейността си комисията по ал. 1 има право: 3. на достъп до помещенията на органите по чл. 251в, ал. 1 и 2 и предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;“ в частта й „и предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги;“ на разпоредбата на чл. 139 от ПОДНС: „Чл. 139. Държавните и местните органи и техните администрации са длъжни да оказват съдействие на народния представител и да му предоставят при поискване сведения и документи във връзка с изпълнение на правомощията му в срок от 14 дни. Народният представител има право на достъп до държавните и местните органи и организации.“ Според чл. 73 от Конституцията: „Чл. 73. Организацията и дейността на Народното събрание се осъществяват въз основа на Конституцията и на правилник, приет от него.“ Следователно само в ПОДНС може да се дават права и задължения на депутатите, които да са различни от тези, които са посочени в самата Конституция. Следователно, след като в ПОДНС не се позволява на депутатите свободен достъп до помещенията на частни фирми, не може в друг нормативен акт това да се позволи и това на практика е дописване на Конституцията. На основание на гореизложеното предлагам разпоредбата на чл. 216б, ал. 2, т. 3 да се измени, както следва: „3. на достъп до помещенията на органите по чл. 251в, ал. 1 и 2;“.	Илия Христозов	19.11.2022

Предложение за изменение на разпоредбите на чл. 261б, ал. 2, т. 3 и 4 от ЗЕС - 2 част

Предложение за изменение на разпоредбите на чл. 261б, ал. 2, т. 3 и 4 от ЗЕС - 2 част

Затова и сегашният текст от чл. 261б, ал. 2, т. 4 от ЗЕС „да дава указания“ е в противоречие дори и с Конституцията, защото според чл. 79, ал. 2 от Конституцията: „Чл. 79. (2) Постоянните комисии подпомагат дейността на Народното събрание и упражняват от негово име парламентарен контрол.“ а дейността на НС според чл. 62, ал. 1 е: „Чл. 62. (1) Народното събрание осъществява законодателната власт и упражнява парламентарен контрол.“ Има редица решения на Конституционния съд, в които ясно е посочено, че парламентарният контрол не може да се използва за даване на разпореждания към изпълнителната власт или други държавни органи. В Решение № 20 от 23.XII.1992 г. на КС на РБ по конст. д. № 30/92 г. се посочва, че „Поначало парламентарният контрол не може да се счита като средство за управление на парламента, защото парламентът не управлява, а оставя това да прави правителството.“ В Решение № 1 от 12.03.2013 г. на КС по к. д. № 5/2012 г. КС посочва, че „България е република с парламентарно управление (чл. 1, ал. 1 от Конституцията), което не означава управление на парламента, а на избраното от него правителство. Същността на парламентарния контрол е Народното събрание да получава информация за законността и целесъобразността на дейността на правителството по въпроси, които засягат държавни и обществени интереси, с цел да прецени политиката на правителството следва ли политиката на избрания го парламент, за да продължи да се ползва с доверието му.“ В Решение № 6 от 11.04.2012 г. на КС по к. д. № 3/2012 г. се посочва, че „Обстоятелството, че според формата си на управление Република България е парламентарна република обаче не означава, че тя се управлява от Народното събрание. Парламентарно управление не означава управление на парламента. Нещо повече, в духа на принципа за разделение на властите Конституцията изчерпателно определя компетентността на парламента, което идва също да покаже, че не му позволява да се вмесва или обсебва всеки аспект на управлението. Според нея основните правомощия на Народното събрание са да осъществява законодателната власт и да упражнява парламентарен контрол (чл. 62, ал. 1 от Конституцията), както и други изрично посочени правомощия (чл. 84 и сл. от Конституцията), които влизат в тези две функции. Въобще Конституцията отхвърля представата за парламент, който притежава обща компетентност и може да се намесва в която и да е сфера на управлението. Оттук и възгледът, че няма въпрос, който парламентът не може да реши, не намира конституционна опора. Ето защо ще е недопустимо под претекст, че е нужен контрол и прозрачност в дейността на даден висш държавен орган, който и да е друг

Илия
Христозов

19.11.2022

Предложение за изменение на разпоредбите на чл. 261б, ал. 2, т. 3 и 4 от ЗЕС - 1 част

Предложение за изменение на разпоредбите на чл. 261б, ал. 2, т. 3 и 4 от ЗЕС - 1 част

Предлагам в чл. 261б, ал. 2, т. 4 от ЗЕС думите „дава указания“ да се заменят с „прави предложения“. Мотиви: Със ЗИД на ЗЕС (ДВ, бр. 20 от 2021 г.) по предложение на г-н Димитър Лазаров, който тогава е бил председател на Комисия за контрол над службите за сигурност, прилагането и използването на специалните разузнавателни средства и достъпа до данните по Закона за електронните съобщения, е направено изменение на чл. 261б, ал. 2, т. 4 от ЗЕС, като думите „прави предложения“ са заменени с „дава указания“. Считам че това изменение е незаконосъобразно и противоречи на разпоредбите на „Правилника за организацията и дейността на Народното събрание“ (ПОДНС) и дори противоречи и на разпоредбите на Конституцията на Република България. В случая, разпоредбата на чл. 261б, ал. 2, т. 4 се отнася за постоянната Комисия за контрол над службите за сигурност, прилагането и използването на специалните разузнавателни средства и достъпа до данните по Закона за електронните съобщения. В сега действащия ПОДНС вече липсва специална разпоредба относно правомощията на тази комисия и затова за нея са приложими общите правомощия на всички постоянни комисии в НС, които са посочени в чл. 26, ал. 1 от ПОДНС: Чл. 26. (1) Постоянните комисии разглеждат законопроекти, годишната програма по чл. 115, проекти за решения, декларации и обръщения и други предложения, разпределени им от председателя на Народното събрание, изготвят доклади, предложения и становища по тях. Видно е, че комисията може да прави само предложения, но не и дава указания. Видно е, че никоя постоянна комисия в НС няма правомощие да дава указания. Следователно това би било прецедент. Не мога да приема мотива на вносителя, че предлаганата промяна е за: „синхронизиране на текстовете по закона във връзка с правомощията на регулаторните органи да дават указания“, защото считам че тази постоянна комисия в НС няма правомощията на регулаторен орган по смисъла на ЗЕС, а и не само по ЗЕС. В сегашния си вид разпоредбата на чл. 261б, ал. 2, т. 4 от ЗЕС с думите „дава указания“ влиза в явно противоречие и с разпоредбата на чл. 261б, ал. 4: „(4) При констатирането на неправомерно използване, съхраняване или унищожаване на данните по чл. 251б, ал. 1 комисията уведомява съответните органи на прокуратурата, както и ръководителите на органите по чл. 251в, ал. 1 и 2 и на предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, за допуснатите нарушения. Ръководителите на органите и предприятията са длъжни да уведомят своевременно комисията за предприетите мерки за отстраняване на допуснатите нарушения.“ Дори и в самата разпоредба на чл. 261б, ал. 1 от

Илия
Христов

19.11.2022

Предложение за отмяна или изменение на чл. 110, ал. 3 от ЗЕС - 2 част Предложение за отмяна или изменение на чл. 110, ал. 3 от ЗЕС - 2 част За да се изпълнят всички тези условия, а и за да няма дискриминиращ ефект спрямо цифровото радио, предлагам тази разпоредба или да отпадне или да придобие подобен вид: „Чл. 110. (3) Предприятие, на което е издадено временно разрешение за ползване на радиочестотен спектър от електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване на радио- и телевизионни сигнали на основание чл. 109, ал. 1, т. 1, може да излъчва звуково съобщение, че се извършват тестове и/или звуков сигнал с постоянен тон и/или тестова видеотаблица.“ По този начин ще се осигурят пълните възможности за експериментиране на нови технологии и съоръжения за цифровото радио- и телевизионно разпръскване и условията ще бъдат еднакви за всички. Така ще могат да се излъчват различни тестови сигнали, които ще дават пълна възможност за оценка на качеството на връзката. Надявам се, че в това НС има достатъчно подготвени специалисти, които да разберат неадекватността и безумието на сега действащата разпоредба на чл. 110, ал. 3 от ЗЕС и да я отменят или да я променят по някакъв приемлив начин.	Илия Христозов	17.11.2022
--	----------------	------------

Предложение за отмяна или изменение на чл. 110, ал. 3 от ЗЕС
Предложение за отмяна или изменение на чл. 110, ал. 3 от ЗЕС
Предлагам да се отмени разпоредбата на чл. 110, ал. 3 от ЗЕС или да се измени, както следва: „Чл. 110. (3) Предприятие, на което е издадено временно разрешение за ползване на радиочестотен спектър от електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване на радио- и телевизионни сигнали на основание чл. 109, ал. 1, т. 1, може да излъчва звуково съобщение, че се извършват тестове и/или звуков сигнал с постоянен тон и/или тестова видеотаблица.“ Мотиви: С § 104, т. 3 от ЗИД на ЗЕС (бр. 20 от 2021 г.) се създаде нова алинея 3 на чл. 110 от ЗЕС със следния текст: „(3) Предприятие, на което е издадено временно разрешение за ползване на радиочестотен спектър от електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване на радиосигнали, може да излъчва само немодулиран носещ сигнал.“ На всеки радиоинженер, а и не само на инженерите, е известно, че при излъчване на немодулиран носещ сигнал от един радиопредавател, на изхода на съответния радиоприемник не се чува никакъв звук, т.е. има само тишина. Това означава, че по този начин няма да може да се оцени качеството на радиовръзката, каквато е една от основните задачи при издаването на временни разрешения за експериментирането на нови технологии и радиосъоръжения. Това е nonsens, защото не може да се установи дали един радиопредавател и една радиовръзка са добри, ако на изхода на радиоприемника не се чува звук. Въпреки че за пълното безсмислие на тази нова разпоредба в НС бяха изпратени няколко становища, тези становища не бяха взети предвид от депутатите и разпоредбата беше приета. Тази законова разпоредба на практика лишава всяко предприятие, на което е издадено временно разрешение за ползване на радиочестотен спектър от електронна съобщителна мрежа за наземно цифрово радиоразпръскване на радиосигнали, на основание чл. 109, ал. 1, т. 1 от ЗЕС (за експериментално използване) да изпълни в необходимия желан обем задачите, които си е поставило за разрешаване. Абсурдността на тази разпоредба проличава и от факта, че в нея е записано „Предприятие, на което е издадено временно разрешение“, което означава, че се обхващат всички хипотези на чл. 109, ал. 1, включително и чл. 109, ал. 1, т. 2 „за краткосрочни проекти“ и чл. 109, ал. 1, т. 3 „за краткосрочни събития“, където ограничението да се „излъчва само немодулиран носещ сигнал“ прави реализацията им невъзможна. Интересно е, че такова ограничение в закона има само за наземното цифрово радиоразпръскване на радиосигнали (цифрово радио), а го няма за наземното цифрово радиоразпръскване на телевизионни сигнали. Това придава на разпоредбата и дискриминиращ характер. Въпросът, защо законодателят е поставил такова ограничение само за

Илия
Христозов

17.11.2022

Предложение за изменение на чл. 90, ал. 2 и 4 от ЗЕС Предложение за изменение на чл. 90, ал. 2 и 4 от ЗЕС Предлагам следните изменения в чл. 90, ал. 2 и 4 от ЗЕС: в чл. 90, ал. 2 от ЗЕС изразът „Комисията провежда обществени консултации по реда на чл. 37 в срок, не по-кратък от 30 дни, относно обявеното по чл. 89 намерение, като публикува съобщение на страницата си в интернет и на Портала за обществени консултации.“ да се замени с „Комисията публикува съобщение на страницата си в интернет и на Портала за обществени консултации относно обявеното по чл. 89 намерение.“; в чл. 90, ал. 2, т. 4 от ЗЕС изразът „определен от комисията срок, който не може да бъде по-кратък от срока за провеждане на обществените консултации;“ да се замени със „срок до 30 дни от датата на публикуване на съобщението на Портала за обществени консултации;“; в чл. 90, ал. 4 от ЗЕС изразът „Комисията обявява на страницата си в интернет резултатите от проведените обществени консултации“ да се замени с „Комисията обявява на страницата си в интернет резултатите за подадените по ал. 2 намерения“. Мотиви: Процедурата по чл. 90, ал. 2 и 4 не трябва да се провежда като обществена консултация по реда на чл. 37 от ЗЕС, защото тази процедура формално е началото на процедурата на евентуалния търг или конкурс и не би следвало в процеса на самата процедура на търг или конкурс да се променят първоначалните условия или параметри по предложение на участниците в тях. Тези условия и параметри трябва да са обсъдени, приети и обявени окончателно в резултат на проведени обществени консултации преди началото на процедурата по чл. 90, ал. 2. В тези предварителни обществени консултации трябва окончателно да се обсъдят и определят всички условия и параметри, свързани с изискванията на чл. 90, ал. 1. Освен това предложените от мен изменения в чл. 90, ал. 2 и 4 правят тази процедура аналогична на процедурата по чл. 91, ал. 1 и 2 от ЗЕС, където няма изискване за провеждане на обществена консултация. Допълнително предлагам да се прецени, дали е целесъобразно в чл. 90, ал. 2 да се сложи и изискването за публикуване на съобщението и в "Държавен вестник", когато заявеният ограничен ресурс е с национален обхват, по аналогия с разпоредбата на чл. 91, ал. 1.	Илия Христозов	17.11.2022
---	-----------------------	-------------------

Предложение и за други легални дефиниции - 3 част

Предложение и за други легални дефиниции - 3 част както и легалната дефиниция за „Инсталационен клас E0, E2, E10, E100 или E+“ като т. 21а на § 1 от ДР на ЗЕС: „21а. „Инсталационен клас E0, E2, E10, E100 или E+“ е стандартизирано означение на базовите станции в зависимост от граничните стойности за тяхната еквивалентна изотропно излъчвана мощност (EIRP), съответно от няколко миливата (клас E0), 2 W (клас E2), 10 W (клас E10), 100 W (клас E100) и над 100 W (клас E +).“ Въпреки че в ЗЕС понятието „базова станция“ се среща само в чл. 172ж, ал. 1, предлагам в ДР на ЗЕС да се добави и легалната дефиниция за „Базова станция“ като т. 3а на § 1 от ДР на ЗЕС: „3а. "Базова станция" е радиосъоръжение, което излъчва и приема радиовълни и което е част от наземна мрежа, позволяваща предоставянето на електронни съобщителни услуги.“ Прилагам текста на съображения 7 и 8 от Регламент (ЕС) 2020/1070, който има отношение към обосновката на горепосоченото. В съображение 7 е разпоредено, че „Точките за безжичен достъп с малък обхват следва да отговарят на европейския хармонизиран стандарт EN 62232:2017 „Определяне на напрегнатост на RF поле, плътност на мощността и специфичната погълната мощност (SAR) в близост до радиокомуникационни базови станции за целите на оценяването на облъчването на човека“. Този стандарт предоставя методика за монтиране на базови станции, при която се взема предвид тяхната емисионна мощност с цел да се оцени експозицията на човека на електромагнитни полета („ЕМП“) и която е в съответствие с граничните стойности, определени в Препоръка 1999/519/ЕО. Към този стандарт се препраща също в раздел 6.1 от европейския хармонизиран стандарт EN 50401:2017 „Стандарт за продукт за демонстриране на съответствието на устройства/съоръжения на базови станции с граничните стойности на облъчване от радиочестотни електромагнитни полета (110 MHz - 100 GHz) при пускане в експлоатация“ във връзка с оценката на съответствието на точка за безжичен достъп, въведена в експлоатация в своята оперативна среда, с граничните стойности на експозиция на ЕМП, определени в Препоръка 1999/519/ЕО.“ В съображение 8 е указано, че „Стандарт EN 62232:2017 се прилага за всички видове базови станции, обхванати в пет инсталационни класа, отговарящи на различни гранични стойности за тяхната еквивалентна изотропно излъчвана мощност (EIRP), съответно от няколко миливата (клас E0), 2 W (клас E2), 10 W (клас E10), 100 W (клас E100) и над 100 W (клас E +). Като се имат предвид разстоянията за безопасност при монтирането, които трябва да се спазват съгласно посочения стандарт, и тъй като Директива (ЕС) 2018/1972 предвижда точките за безжичен достъп с малък обхват да представляват оборудване с ниска мощност, настоящият

Илия
Христозов

17.11.2022

Предложение и за други легални дефиниции - 2 Предложение и за други легални дефиниции - 2 част понятията „точка за безжичен достъп с малък обхват“ и „приемно-предавателна станция“ вече има легални дефиниции в Наредбата за съдържанието, условията и реда за водене, поддържане и ползване на Регистъра на приемно-предавателните станции на наземни мрежи, дейностите по чл. 151, ал. 1, т. 16 от Закона за устройство на територията и на уведомленията за разположени точки за безжичен достъп с малък обхват, приета с ПМС № 357 от 4.11.2022 г. и обн., ДВ, бр. 89 от 8.11.2022 г. и това налага необходимостта такива легални дефиниции да се сложат и в ЗЕС, който е основният нормативен акт. Като се има предвид гореизложеното, предлагам легалната дефиниция в параграф 9 от законопроекта да придобие вида: „51в. „Приемно-предавателна станция“ е радиосъоръжение, което излъчва и приема радиовълни, което е част от наземна мрежа, позволяваща предоставянето на електронни съобщителни услуги и отговаря на изискванията за инсталационен клас E100 или E+.“ По аналогичен начин следва да се промени и легалната дефиниция за „Точка за безжичен достъп с малък обхват“ в т. 70а от ДР на ЗЕС. Внимателният прочит на дефинициите за „Точка за безжичен достъп с малък обхват“ в чл. 2, т. 23 от Директива (ЕС) 2018/1972 и в т. 70а от ДР на ЗЕС разкрива наличието на значителна смислова разлика. В чл. 2, т. 23 от Директива (ЕС) 2018/1972 е налице изразът „оборудване ... използващо лицензиран радиочестотен спектър или свободен от лиценз радиочестотен спектър, или комбинация от тях“, а в т. 70а от ДР на ЗЕС е налице изразът „оборудване ... което използва радиочестотен спектър свободно, след регистрация или след издаване на разрешение, или комбинация от тях“. Тези изрази според мен са различни по своя смисъл, защото в единия случай различните режими се отнасят до ползването на радиочестотния спектър, а в другия случай се отнасят до ползването на самото оборудване. Освен това се забелязва, че във всеки от тези изрази се включват всички възможни варианти/хипотези и това ги прави излишни. Според мен при необходимост трябва да се използва изразът, даден в чл. 2, т. 23 от Директива (ЕС) 2018/1972 и е ненужно уточнението, че точката за безжичен достъп с малък обхват работи само в хармонизиран радиочестотен спектър. Излишен е и изразът в двете дефиниции „независимо от основната мрежова топология (мобилна или фиксирана)“, защото обхваща възможните хипотези, а думата „оборудване“ може да се замени с по-ясния и точен израз „радиосъоръжение, което излъчва и приема радиовълни“. Като се има предвид гореизложеното, предлагам легалната дефиниция в т. 70а от ДР на ЗЕС да придобие вида: 70а. „Точка за безжичен достъп с малък обхват“ е радиосъоръжение, което: излъчва и приема радиовълни; отговаря на изискванията, определени в Регламент (ЕС) 2020/1739.	Илия Христозов	17.11.2022
---	-----------------------	-------------------

Предложение и за други легални дефиниции - 1 част
Предложение и за други легални дефиниции - 1 част
Предложената в § 9 легална дефиниция: „51в. „Приемно-предавателна станция“ е радиосъоръжение, ползващо хармонизиран радиочестотен спектър за предоставяне на електронни съобщителни услуги, която е част от наземна мрежа, позволяваща предоставянето на електронни съобщителни услуги.“ не носи никаква съществена информация и освен това думата „която“ в нея не е съгласувана по род с думата „радиосъоръжение“, т.е. би трябвало да е „което“.

Освен това изразът „ползващо хармонизиран радиочестотен спектър за предоставяне на електронни съобщителни услуги“ създава и предпоставки за неяснота, защото в чл. 151, ал. 1, т. 16 от ЗУТ, а и в други разпоредби на ЗУТ, където са споменати „приемно-предавателни станции“, този израз липсва. Известно е, че базовите станции на мобилните оператори ползват хармонизиран радиочестотен спектър, но има и редица други приемно-предавателни радиосъоръжения, които са част от наземни мрежи, позволяващи предоставянето на електронни съобщителни услуги, които работят и в нехармонизиран радиочестотен спектър. Следователно, наличието на този израз създава предпоставки за стесняване на обхвата на съоръженията, за които може да се прилага облекченият режим на чл. 151, ал. 1, т. 16 от ЗУТ и може да се окаже дискриминиращ фактор за някои предприятия, които също предоставят електронни съобщителни услуги. Наличието или отсъствието на този израз няма да промени смисъла на легалната дефиниция. Приемно-предавателната станция си е приемно-предавателна станция независимо от радиочестотния спектър, в който тя работи. Затова, за да няма неяснота и/или дискриминация, а и за опростяване на дефинициите, предлагам изразът „ползващо хармонизиран радиочестотен спектър за предоставяне на електронни съобщителни услуги“ да отпадне от тук предложените легални дефиниции. Освен това наличието в ЗЕС и ЗУТ на понятието „точка за безжичен достъп с малък обхват“, която по своята същност също е приемно-предавателна станция, води до необходимостта да се направи ясно разграничаване между понятието „точка за безжичен достъп с малък обхват“ по смисъла на чл. 33, ал. 6 от ЗЕС и чл. 151, ал. 1, т. 18 от ЗУТ и понятието „приемно-предавателна станция“ по смисъла на чл. 33, ал. 6 от ЗЕС, § 359 от ЗИД на ЗЕС (ДВ, бр. 20 от 2021 г.) и чл. 137, ал. 1, т. 3, б. „ж“ и „з“ и чл. 151, ал. 1, т. 16 от ЗУТ. Това е важно, защото процедурите за дейностите, свързани с тях (разполагане, дооборудване и др.), са различни. Наличието на Регламент (ЕС) 2020/1070 също прави наложителна необходимостта от ясно легално дефиниране на двете понятия. От съображения 7 и 8 от Регламент (ЕС) 2020/1070 е видно, че и приемно-предавателните станции и точките за безжичен достъп с малък обхват се разглеждат като

Илия
Христозов

17.11.2022

Предложение за изменение на § 1 от законопроектаПредлагам § 1 от законопроекта да се измени и да добие следния вид:„§ 1. В чл. 40, ал. 16 думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 1 и 2“.“Мотиви: Има логика изискванията на императивната разпоредба на чл. 40, ал. 16 от ЗЕС да се отнасят и за чл. 40, ал. 1, но няма причина тези важни изисквания да не се отнасят и да отпаднат за разпоредбата на чл. 40, ал. 2. Ясно е видно, че изискванията на почти всички разпоредби на чл. 40 от ЗЕС, а именно ал. 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11 и 12 се отнасят в еднаква степен, както за ал. 1, така и за ал. 2 и това и е изрично указано в тях. Затова няма логика и ал. 16 да не се отнася и за двете алинеи (ал. 1 и 2), а само за ал. 1.Освен това и ал. 2 и ал. 16 са нови алинеи и са създадени по едно и също време, затова е логично законодателят да имал предвид именно ал. 2, но да не е съобразил, че трябва да се добави и ал. 1.Самото съдържание на ал. 16 е много важно, защото там императивно се регламентира какво включва „информацията по ал. 2 по отношение на правата за ползване на радиочестотен спектър“ и са посочени най-важните параметри като „данни за ефективното и ефикасното използване на радиочестотния спектър и изпълнение на задължения за покритие, качество на услугите, свързани с правата за ползването му и осъществяването на контрол“, а тези параметри са необходими, както за информацията по ал. 1, така и за информацията по ал. 2.Внимателният анализ ясно разкрива, че проблемът идва от факта, че в този случай законодателят е вкарал/транспонирал две различни по своя смисъл разпоредби (чл. 20 и чл. 21) от Директива (ЕС) 2018/1972 (Директивата), в една разпоредба на ЗЕС (чл. 40).Известно е, че чрез директивите се изисква от страните в ЕС да постигат определени резултати, но им се оставя свобода да избират как да направят това. Страните от ЕС трябва да приемат мерки, за да ги включат (транспонират) в националното законодателство, за да постигнат целите, определени в директивите.Важно е да се отбележи, че само в редки случаи като този (за чл. 40 от ЗЕС), законодателят се е отклонил от директното включване (без промяна) на текстовете на Директива (ЕС) 2018/1972 в текстовете на ЗЕС. Каква е причината, може само да се гадае.При внимателното сравнение на текстовете на чл. 40 от ЗЕС и чл. 20 и 21 от Директивата се констатира, че в текста на чл. 40, ал. 1 е преразказан/транспониран основният текст на чл. 21, ал./пар. 1 от Директивата, а в чл. 40, ал. 2 е транспониран част от основния текст на чл. 20, ал. 1 от Директивата. За изискванията на чл. 40, ал. 3 ЗЕС, въпреки че те са налице само в чл. 21, ал. 1 от Директивата, законодателят е преценил, че трябва да са приложими и към чл. 40, ал. 2 и това решение според мен е правилно. По подобен начин стои въпросът и за изискванията на чл. 40, ал. 5, 6, 7, 9, 10, 11 и 12, за които законодателят е преценил, че трябва да са приложими и за ал. 1 и за ал. 2 на чл. 40 от ЗЕС.

Илия Христозов

17.11.2022

Предложения за отстраняване на фактически грешки Предложение за замяната на МТИТС с МТС Предлагам в законопроекта да се добави нов параграф със следния текст: „В текстовете на закона думите "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията", "министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията" и "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията" се заменят съответно с "Министерството на транспорта и съобщенията", "министърът на транспорта и съобщенията" и "министъра на транспорта и съобщенията".“ Мотиви: Отстраняване на фактическа грешка. В много разпоредби на ЗЕС все още са налице старите наименования, свързани с МТИТС. Такива са разпоредбите на чл. 6, 7, 11, 18, 32, 124б, 131а, 181а, 181б, 181в, 181д, 181е, 181ж, 203, 243б, 258, 279 и 311, а вероятно има и други. Предложение за заличаване на думата „воденето“ в чл. 33, ал. 6 от ЗЕС или за нейната замяна Предлагам да се заличи думата „воденето“ в чл. 33, ал. 6 от ЗЕС или да се замени с думата „създаването“. Мотиви: Думата „воденето“ в чл. 33, ал. 6 от ЗЕС е паразитна и излишна дума, защото нейният смисъл се съдържа и в следващата дума „поддържането“. Макар че все още думите „водене“ и „води“ се използват в някои закони по отношение на регистрите, то те не се използват заедно с думата „поддържане“ или „поддържа“. Това е така, защото тези думи по отношение на регистрите имат еднакъв смисъл. Като пример може да се посочат разпоредбите на чл. 1 и чл. 5 от Закона за кадастъра и имотния регистър, където са налице изразите „създаването, воденето и ползването на кадастъра и имотния регистър“, „създаване и водене на имотния регистър“, „създаване и поддържане на специализирани карти, регистри и информационни системи, на други регистри“, „Имотният регистър се води и съхранява от“ и „Министърът на правосъдието издава наредба за воденето и съхраняването на имотния регистър“. Според мен по-подходящата дума в смислово отношение е „поддържането“. Освен това тази дума се е използвала винаги в общата разпоредба на чл. 33, ал. 1 от ЗЕС – „Комисията създава и поддържа публични регистри“ по отношение на регистрите по ЗЕС, а думата „воденето“ се е появила случайно със ЗИД на ЗЕС (обн. ДВ, бр. 62 от 2020 г.). Дори и самата разпоредба на чл. 33, ал. 6 започва с израза „Комисията създава и поддържа регистър“. Във връзка с гореизложеното, предлагам да се заличи думата „воденето“ в чл. 33, ал. 6 от ЗЕС или да се замени с думата „създаването“.	Илия Христозов	17.11.2022
--	-----------------------	-------------------

Дано да не стане, както миналия път...Дано да не стане, както миналия път...Ще публикувам предложения за изменение на законопроекта и се надявам да не стане, както с обществената консултация за „Наредбата за съдържанието, условията и реда за водене, поддържане и ползване на регистъра на приемно-предавателните станции на наземни мрежи, дейностите по чл. 151, ал. 1, т. 16 от ЗУТ и на уведомленията за разположени точки за безжичен достъп с малък обхват“, която беше публикувана на 29.8.2022 г. тук:https://www.strategy.bg/PublicConsultations/View.aspx?lang=bg-BG&Id=7067и която беше приета от МС на 04.11.2022 г. и дори вече е публикувана и в Държавен вестник, но все още не е публикувана (днес е 17.11.2022 г.) справката за постъпилите предложения заедно с обосновка за неприетите предложения, въпреки че обществената консултация е приключила още на 28.9.2022 г. По този начин е нарушено изискването на чл. 26, ал. 5 от ЗНА, която указва, че справката за постъпилите предложения заедно с обосновка за неприетите предложения се публикува след приключването на обществената консултация и преди приемането, съответно издаването на нормативния акт. Следователно е имало над един месец време за публикуването на справката, а вече са минали над месец и половина.Такава публикация за справката за постъпилите предложения липсва и на сайта на МТС.Според чл. 26, ал. 1 от ЗНА „изработването на проект на нормативен акт се извършва при зачитане на принципите на необходимост, обосновааност, предвидимост, откритост, съгласуваност, субсидиарност, пропорционалност и стабилност“. Как са спазени в случая тези принципи?Надявам се, че все пак тази справка ще бъде публикувана скоро и да може да се видят аргументите за приетите и неприетите предложения по отношение на „Наредбата за съдържанието, условията и реда за водене...“, включително и за тези предложения, които евентуално са получени, но не са публикувани на сайта за обществени консултации.Въпреки че някои от моите предложения не са свързани пряко с темите и конкретния повод за този законопроект за ЗИД на ЗЕС, моля, те да не се отхвърлят само по тази причина/обосновка, защото едва ли скоро пак ще бъде разглеждан законопроект относно ЗЕС, който да се внася от МС в НС. Освен това е известно, че МТС е специализираният орган на изпълнителната власт, който провежда държавната политика в областта на електронните съобщения и следователно чрез него е най-правилният път до законовите промени в основните ресорни нормативни актове.	Илия Христозов	17.11.2022
--	-----------------------	-------------------